

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden
(Niderlandy) w dniu 11 lutego 2026 r. – Postępowanie karne przeciwko QN**

(Sprawa C-73/26, Korgen ⁽¹⁾)

(C/2026/2710)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

QN

Pytania prejudycjalne

1. Czy sama okoliczność, że konopie (*Cannabis sativa* L) były uprawiane w państwie członkowskim Unii Europejskiej z użyciem materiału siewnego odmiany wpisanej do Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych, o którym mowa w dyrektywie 2002/53/WE ⁽²⁾, powoduje, że prawo Unii – w szczególności art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ⁽³⁾, art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115 ⁽⁴⁾ lub art. 34 i 36 TFUE – stoi na przeszkodzie stosowaniu do wspomnianych konopi uregulowań krajowych takich jak uregulowania mające zastosowanie zgodnie z art. 11 Opiumwet [ustawy o opium] w związku z art. 3 tej ustawy ⁽⁵⁾, które zakazują między innymi posiadania i przywozu (nieprzetworzonych) konopi (*Cannabis sativa* L) z innego państwa członkowskiego?
2. W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne, to czy okoliczności, że:
 - (i) konopie były uprawiane zgodnie z wymogami wynikającymi z art. 2 i 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/126 ⁽⁶⁾, w szczególności z wymogami dotyczącymi zgłaszania upraw wyznaczonym do tego organom, rodzaju nasion użytych do uprawy oraz terminu zbiorów, a
 - (ii) zawartość THC w tych konopiach nie przekracza wartości progowej określonej zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115 (obecnie 0,3 %),powodują wówczas, że prawo Unii – w szczególności art. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115 lub art. 34 i 36 TFUE – stoi na przeszkodzie stosowaniu do wspomnianych konopi uregulowań krajowych takich jak uregulowania mające zastosowanie zgodnie z art. 11 Opiumwet [ustawy o opium] w związku z art. 3 tej ustawy, które zakazują między innymi posiadania i przywozu (nieprzetworzonych) konopi (*Cannabis sativa* L) z innego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2002/53/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie Wspólnego katalogu odmian gatunków roślin rolniczych (Dz.U. 2002, L 193, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. 2013, L 347, s. 671).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 z dnia 2 grudnia 2021 r. ustanawiające przepisy dotyczące wsparcia planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 i (UE) nr 1307/2013 (Dz.U. 2021, L 435, s. 1).

⁽⁵⁾ Tutaj i poniżej chodzi o przepisy mające zastosowanie w związku z art. 8 Opiumwet (ustawy o opium) i art. 12 Opiumwetbesluit (dekretu ustawodawczego o opium).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2022/126 z dnia 7 grudnia 2021 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/2115 o dodatkowe wymogi w odniesieniu do niektórych rodzajów interwencji określonych przez państwa członkowskie w ich planach strategicznych WPR na lata 2023–2027 na podstawie tego rozporządzenia, jak również o przepisy dotyczące współczynnika dotyczącego normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska (GAEC) nr 1 (Dz.U. 2022, L 20, s. 52).

3. Jeżeli konopie zostały przywiezione do Niderlandów z innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, ale nie były uprawiane zgodnie z wymogami (dotyczącymi uprawy) wynikającymi z rozporządzenia (UE) 2021/2115 i rozporządzenia delegowanego (UE) 2022/126, istotne jest jeszcze następujące pytanie:
czy prawo Unii – w szczególności dyrektywy 2002/53/WE i 2002/57/WE ⁽⁷⁾, rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i (UE) 2021/2115, rozporządzenie delegowane (UE) 2022/126 lub art. 35, 36 i 38 TFUE – stoi na przeszkodzie uregulowaniom krajowym takim jak uregulowania mające zastosowanie zgodnie z art. 11 Opiumwet [ustawy o opium] w związku z art. 3 tej ustawy, które zakazują między innymi posiadania i przywozu (nieprzetworzonych) konopi (*Cannabis sativa* L), jeżeli zakazy te dotyczą sytuacji, w której:
- zawartość THC w tych konopiach nie przekracza wartości progowej określonej zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2021/2115 (obecnie 0,3%), a
 - uprawa wspomnianych konopi w momencie jej prowadzenia była zgodna z prawem (lokalnym) obowiązującym w innym państwie członkowskim?

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych (Dz.U. 2002, L 193, s. 74).